

บทที่ ๓

ลักษณะโดยทั่วไปขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

วัตถุประสงค์ในการจัดตั้ง

ก่อนที่จะมีการจัดตั้งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๖๕ นั้น ปรากฏว่าได้นักปฏิรูปหลายท่านพยายามที่จะเสนอให้มีการก่อตั้งองค์การความร่วมมือระหว่างประเทศทางด้านสังคมและแรงงานขึ้น โดยประมาณ ๑ ศตวรรษ ก่อนการก่อตั้งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ได้นักปฏิรูปหลายท่าน เช่น Robert Owen, Louis Auguste Blanqui เป็นต้น เสนอให้มีมาตรการนานาชาติเพื่อกำหนดมาตรฐานขั้นต่ำในด้านแรงงาน แต่ไม่ได้รับความสนใจเท่าใดนัก ในปี ๒๔๕๕ ได้มีการประชุมยูแทน ๑๔ ชาติ ที่เบอร์ลิน ซึ่งถือเป็นการประชุมแรงงานครั้งแรก ต่อมาในปี ๒๕๑๓ จากการประชุมอย่างไม่เป็นทางการที่ปารีส ได้มีการจัดตั้งสมาคมระหว่างประเทศเพื่อการวางกฎเกณฑ์ทางด้านแรงงาน (International Association for Labour Legislation) มีสำนักงานใหญ่ที่บาเซิล (Basle) ซึ่งนับเป็นสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศแห่งแรก

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๑ สงบลง ได้มีความเห็นว่าการขัดแย้งที่เกิดขึ้นส่วนหนึ่ง เป็นผลมาจากการแข่งขันทางเศรษฐกิจและความไม่ยุติธรรมในสังคม ดังนั้นในที่ประชุมสันติภาพเมื่อวันที่ ๑๑ มิถุนายน ๒๔๖๖ ได้มีผู้กล่าวว่า "ในขณะที่การรักษาสันติภาพถาวรและสากลขึ้นอยู่กับความยุติธรรมในสังคม และในขณะที่สภาวะแรงงานที่เป็นอยู่ไม่เป็นธรรม ล้าบาก และขาดแคลนต่อคนเป็นจำนวนมาก จนทำให้สันติภาพและความสามัคคีปรองคองของโลกอยู่ในอันตราย จึงทำให้ต้องมีการปรับปรุงสภาวะเหล่านี้อย่างเร่งด่วน"^(๑) ภาค ๑๓ ของสนธิสัญญาแวร์ซาย ได้รับการรับรองจากที่ประชุมซึ่งถือเป็นการกำเนิดขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

(๑) David A. Morse, Lasting Peace the I.L.O. WAY (Geneva:

โดยเป็นส่วนที่ปกครองตนเองขององค์การสันนิบาตชาติ เพื่อส่งเสริมความอยู่ดีทางเศรษฐกิจ และสังคมของประชากรโลก และลดการแข่งขันกันทางเศรษฐกิจ ซึ่งอาจนำไปสู่สงคราม จึงเป็นความพยายามให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศทางด้านสังคมและแรงงาน

เมื่อสงครามโลกครั้งที่ ๒ สิ้นสุดลงแล้ว ที่ประชุมทั่วไปขององค์การแรงงานระหว่างประเทศที่ฟิลาเดลเฟียในปี ๑๙๔๖ ได้กล่าวถึงประกาศแห่งฟิลาเดลเฟีย (The Declaration of Philadelphia) คำประกาศดังกล่าวได้กล่าวถึงหลักการพื้นฐานในการก่อตั้งองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ดังนี้คือ

- แรงงานไม่ใช่สินค้า
  - เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น และเสรีภาพในการจัดตั้งสมาคมเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความก้าวหน้า
  - ความยากจน ณ ที่หนึ่งใด ย่อมเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญรุ่งเรืองในทุกหนทุกแห่ง
  - มนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะแสวงหาทั้งสวัสดิภาพทางค่านิยมและพัฒนาการด้านจิตใจ
- ภายใต้เงื่อนไขของเสรีภาพและความภาคภูมิใจ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและโอกาสอันทัดเทียมกัน โดยไม่คำนึงถึงเชื้อชาติ ความเชื่อถือ หรือเพศใด ๆ ทั้งสิ้น (๑)

องค์ประกอบขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

- องค์การแรงงานระหว่างประเทศ ประกอบด้วยองค์กรสำคัญ ๓ องค์กร ได้แก่
- ที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ (The International Labour Conference)
  - คณะประศาสนการ (The Governing Body)
  - และสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ (The International Labour Office)

---

(๑) * International Labour Office, ILO, Constitution of the International Labour Organization and Standing Orders of the International Labour Conference. (Geneva: International Labour Office, 1973), Pp.23

ที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ (The International Labour Conference)

ที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศจัดการประชุมปีละ ๑ ครั้ง โดยปกติจัดที่เจนีวา ตามหลักการ "ไตรภาคี" ประเทศสมาชิกแต่ละประเทศจะจัดส่งผู้แทนไปร่วมประชุม ๔ คน ๒ คน เป็นผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ๑ คนจากฝ่ายนายจ้าง และ ๑ คน จากฝ่ายคนงานหรือลูกจ้าง ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลมักจะได้แก่รัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกิจการด้านแรงงานในประเทศนั้น ๆ ส่วน การลงคะแนนเสียงนั้น ขรรมนวญขององค์การแรงงานระหว่างประเทศกำหนดไว้ว่า ตัวแทน แต่ละคนลงคะแนนเสียงได้โดยอิสระ^(๑) กรณีที่ผู้แทนฝ่ายนายจ้างและฝ่ายคนงานออกเสียง ตรงกันข้าม ผู้แทนฝ่ายรัฐบาลจะเป็นผู้ตัดสินเรื่องนั้น ผู้แทนแต่ละคนอาจจะมีการปรึกษาหารือกันจำนวน ที่ปรึกษาขึ้นอยู่กับวาระการประชุม

หน้าที่ของที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ คือ

๑. หน้าที่หลักของที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ ได้แก่ การรับรองมาตรฐาน แรงงานระหว่างประเทศ นโยบายด้านสังคม และสิทธิมนุษยชน โดยออกมาในรูปของอนุสัญญา^(๒) เพื่อให้รัฐสมาชิกให้สัตยาบัน^(๓) และขอแนะถึงเป็นแนวทางในการปฏิบัติของประเทศต่าง ๆ
๒. เป็นที่ประชุมเพื่ออภิปรายปัญหาระหว่างประเทศ (International Forum) ปัญหาด้านสังคมและแรงงานที่สำคัญต่อโลกโดยส่วนรวมจะถูกนำมาอภิปรายอย่างเสรี การอภิปราย นี้จะเป็นเครื่องวัดความกดดันทางสังคม

คณะประศาสนการ (the Governing Body)

---

(๑) International Labour Office, International Labour Organization (Geneva: Arts graphiques Inprimerlies Populaires, 1978): 1

(๒) อนุสัญญา คือ ข้อตกลงที่มีลักษณะเป็นสัญญาระหว่างรัฐหรือองค์การระหว่าง ประเทศ ก่อให้เกิดสิทธิและพันธะระหว่างภาคี

(๓) การให้สัตยาบัน คือ การยืนยันครั้งสุดท้าย โดยภาคีแห่งอนุสัญญากระทำโดย ตัวแทนของรัฐ

คณะกรรมการ เป็นสภาพบริหารขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ และได้รับเลือกตั้งทุก ๓ ปี ในการประชุมแรงงานระหว่างประเทศมีลักษณะไตรภาคีประกอบด้วยสมาชิก ๕๖ คน ๒๕ คนมาจากฝ่ายรัฐบาล ๑๔ คนเป็นผู้แทนฝ่ายคนงาน และ ๑๔ คนเป็นผู้แทนฝ่ายนายจ้าง จากหนึ่งของผู้แทนฝ่ายรัฐบาล ๒๕ ที่ ๑๐ ที่พิเศษเป็นของรัฐบาลที่มีความสำคัญทางอุตสาหกรรมเป็นอย่างยิ่ง โดยคณะกรรมการเองจะเป็นผู้ตัดสิน ผู้แทนฝ่ายคนงานและฝ่ายนายจ้างจะได้รับเลือกโดยการลงคะแนนเสียงของผู้แทนฝ่ายตน ในที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ และเป็นตัวแทนของคนงานหรือนายจ้างทั้งหมด^(๑) คือไม่เฉพาะแต่คนงานหรือนายจ้างของประเทศของเขาเอง

คณะกรรมการจะเลือกประธานจากผู้แทนฝ่ายรัฐบาลและรองประธาน ๒ คน คนหนึ่งจากฝ่ายคนงาน และอีกคนหนึ่งจากฝ่ายนายจ้าง จะประชุมปีละ ๓ ครั้ง

หน้าที่ของคณะกรรมการ คือการกำหนดนโยบายและโครงการต่าง ๆ ความคุมงานของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ให้คำปรึกษากิจกรรมของคณะกรรมการและคณะเจ้าหน้าที่ตั้งขึ้นเกี่ยวข้องกับสภาวะแรงงานและสังคม เลือกตั้งผู้อำนวยการทั่วไปของสำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ จัดการการประชุมทั่วไปในส่วนที่สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ ไม่ได้ปฏิบัติ ทำข้อเสนอแนะไปยังที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ เกี่ยวกับงบประมาณประจำปี ตั้งคณะกรรมการหลายชุดจากสมาชิก เพื่อการตรวจสอบเบื้องต้นเกี่ยวกับปัญหาต่าง ๆ ที่คณะกรรมการพิจารณา^(๒)

005859

สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ

สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศเป็นเลขานุการถาวรขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ มีหน้าที่เตรียมเอกสารและรายงานซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่สำคัญสำหรับที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ และการประชุมพิเศษขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) คัดเลือกและแนะแนวทางให้แก่ผู้เชี่ยวชาญความร่วมมือทางวิชาการขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ทั่วโลก บริการศูนย์เอกสารและการวิจัยและมีเจ้าหน้าที่ทำงานที่สำนักงานใหญ่

(๑) David A. Morse, Lasting Peace the I.L.O. Way, p. 31

(๒) Ibid.

เจนีวา หรือในประเทศที่องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีโครงการความร่วมมือทางด้านวิชาการในสำนักงานสาขา^(๑)

นอกจากองค์การสำคัญ ๓ องค์การแล้ว องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ยังประกอบด้วยองค์การอื่น ๆ ได้แก่ การประชุมส่วนภูมิภาคและการประชุมผู้เชี่ยวชาญ (Regional Conferences and Specialised Meetings) ทั้งนี้ เพื่อให้มีการติดต่ออย่างใกล้ชิดกับพื้นที่เขตต่าง ๆ ของโลก

ข้อสรุปของการประชุมเหล่านี้จะถูกส่งไปยังคณะประสานการที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ มักใช้ข้อสรุปเหล่านี้เป็นพื้นฐานในการร่างอนุสัญญา และขอแนะเพื่อกำหนดเงื่อนไขในการทำงาน^(๒)

วิธีกำเนิงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) มีวิธีกำเนิงานที่สำคัญ ๒ วิธี คือ

- กำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศและการตรวจตราให้เป็นไปตามมาตรฐาน
- ให้ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการแก่ประเทศสมาชิก

การกำหนดมาตรฐานระหว่างประเทศและการตรวจตราให้เป็นไปตามมาตรฐาน

เป็นวิธีกำเนิงานในการบริหารแรงงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ

มาตรฐานระหว่างประเทศนี้อยู่ในรูปของอนุสัญญาและขอแนะที่ได้รับการรับรองจากที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ

---

(๑) ILO, The ILO and the World of Work, 1974: 13

(๒) ILO, The ILO and the World of Work, 1971: 16

สรุปสาระสำคัญของมาตรฐานระหว่างประเทศได้ดังต่อไปนี้

๑. สิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐานได้แก่ เสรีภาพในการจัดตั้งสมาคม เสรีภาพจากการใช้แรงงานบังคับ เสรีภาพจากการแบ่งแยก
๒. การจ้างงาน ว่าด้วย นโยบายการจ้างงาน การบริการจัดหางาน การฝึกอาชีพ และแนะอาชีพ
๓. เงื่อนไขในการทำงานได้แก่ เรื่องค่าจ้าง ความมั่นคงในการทำงาน ชั่วโมงทำงานและวันหยุด สุขภาพและอนามัยในการทำงาน เป็นต้น
๔. การประกันสังคม เช่น การรักษาพยาบาล การให้ผลประโยชน์เมื่อเจ็บป่วย เป็นต้น
๕. อุตสาหกรรมสัมพันธ์ เช่น การร่วมเจรจาต่อรอง การร่วมตกลง เป็นต้น
๖. การจ้างงานหญิงและเด็ก^(๑)

ปัจจุบันได้มีการรับรองอนุสัญญา ๑๕๑ ฉบับ และข้อแนะ ๑๕๘ ฉบับ^(๒) เมื่อรัฐสมาชิก รัฐหนึ่งให้สัตยาบัน อนุสัญญาก็เท่ากับรัฐนั้นสัญญาว่าจะนำอนุสัญญานั้นไปปฏิบัติ ข้อแนะไม่ต้อง การให้สัตยาบัน แต่เป็นการ ขยายความอนุสัญญา หรือเกี่ยวข้องกับปัญหาซึ่งไม่ได้มีการบังคับ เป็นทางการ โดยมีจุดประสงค์เพื่อเป็นแนวทางนโยบายของประเทศในเรื่องนั้น ๆ เมื่ออนุสัญญาและ ข้อแนะได้รับการรับรองจากที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศแล้ว รัฐสมาชิกจะต้องส่งอนุสัญญา และข้อแนะไปยังรัฐสภาของประเทศตน หรือผู้มีอำนาจทางค่านิติบัญญัติอื่น รัฐสภามีอิสระที่จะ ตัดสินว่าจะนำอนุสัญญาและข้อแนะเหล่านี้ไปปฏิบัติหรือไม่ ถ้ารัฐสภาได้ให้สัตยาบันอนุสัญญาแล้ว ก็เป็นที่หวังว่ารัฐบาลจะนำรายงานเกี่ยวกับการปฏิบัติตามอนุสัญญานั้น เสนอต่อองค์การแรงงาน ระหว่างประเทศ (ILO) คณะกรรมการผู้เชี่ยวชาญอิสระ (a committee of independent experts) และคณะกรรมการไตรภาคีของที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศจะศึกษารายงาน

(๑) ILO, International Labour Standards (Geneva: Icobulle SA, 1978) : 28 - 38

(๒) Ibid., p. 23

เหล่านี้ รายงานเหล่านี้จะถูกรับพิจารณาอย่างถี่ถ้วนด้วยความคิดที่จะช่วยรัฐบาลแก้ปัญหาในการนำอนุสัญญาไปปฏิบัติ

กรณีของอนุสัญญาและข้อแนะที่ไม่ได้รับสัตยาบัน องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) อาจขอให้รัฐบาลส่งรายงานชี้แจงว่าฝ่ายนิติบัญญัติและแนวปฏิบัติของชาตินั้น ๆ เป็นไปตามมาตรฐานนั้น ๆ อย่างไร หรือถ้าไม่เป็นเช่นนั้นองค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ก็จะหาวิธีการจขักปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อการนำอนุสัญญาและข้อแนะไปปฏิบัติ และขอให้รัฐทำตามมาตรฐานบางอย่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับสิทธิมนุษยชนขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ยังมีการเสนอแนะให้มีการตรวจสอบคำร้องเรียนที่เกี่ยวกับการละเมิดสิทธิของสหภาพแรงงาน

เท่าที่ไ้กล่าวมานี้คือมาตรการในการส่งเสริมความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันในความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ กฎหมายแรงงานระหว่างประเทศ ซึ่งในที่นี้ก็คืออนุสัญญานั้นเอง จึงเป็นสิ่งสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการบัญญัติกฎหมายแรงงานและนโยบายทางด้านสังคมทั่วโลก

ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการ (Technical Co-operation) เป็นการดำเนินงานเพื่อพัฒนาการบริหารแรงงานของประเทศสมาชิกให้สอดคล้องกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศโดยคำนึงถึงสถานการณ์ของแต่ละประเทศ^(๑) ความช่วยเหลือทางด้านวิชาการประกอบด้วยบริการผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งได้รับมอบหมายตั้งแต่งานระยะสั้นไปจนถึงโครงการใหญ่ โครงการความร่วมมือเหล่านี้จะถือว่าสำเร็จได้เมื่อประเทศที่ร่วมงานสามารถนำไปปฏิบัติได้ทั้งหมดหลังจากที่ผู้เชี่ยวชาญได้ออกไปจากประเทศนั้นแล้ว นั่นคือผู้เชี่ยวชาญจะจัดอบรมเจ้าหน้าที่ร่วมงานประจำท้องถิ่น การให้ทุนการศึกษา จัดหลักสูตรการฝึกงาน และการสัมมนา

ความร่วมมือระหว่างประเทศทางด้านวิชาการดังกล่าว ส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนทางด้านการเงินจากโครงการ เพื่อการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP)^(๒)

(๑) ILO, The ILO. and the World of Work, 1974: 21

(๒) "Protecting the Worker", I.L.O. Fact Sheet No. 5

การจัดสรรรายจ่ายของความร่วมมือทางเทคนิคขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) โดยแยกตามประเภทของความช่วยเหลือ (๒๕๖๔ - ๖๕) ^(๑) (คิดเป็นพันดอลลาร์สหรัฐฯ ไม่รวมค่าใช้จ่ายในการบริหาร)

ประเภทของความช่วยเหลือ	๑๙๖๑		๑๙๖๒		๑๙๖๓		๑๙๖๔		๑๙๖๕		๑๙๖๖							
	\$	%	\$	%	\$	%	\$	%	\$	%	\$	%						
ผู้เชี่ยวชาญ	๒๖	๕๖๒	๓๐.๐	๒๘	๘๙๖	๘๐.๖	๒๓๗	๖๕๘	๓๓.๓	๒๘	๒๒๓๗	๓๑.๓	๕๑	๑๕๖	๓๖.๐	๓๙	๘๘๕	๓๖.๐
ทุนการศึกษาและค่าใช้จ่าย	๔	๘๘๘	๑๓.๒	๒	๐๓๑	๕.๘	๒.๘๘๕	๘.๑	๕	๓๕๐	๑๔.๕	๕	๓๒๓๗	๕.๘	๓	๘๘๘	๓.๓	
วัสดุอุปกรณ์ เบ็ดเตล็ด	๖	๓๓๘	๑๖.๘	๓	๓๓๒	๑๐.๔	๓	๐๕๐	๘.๖	๓	๘๒๕	๕.๓	๕	๒๓๐	๕.๖	๕	๓๘๕	๑๑.๑
				๑	๑๓๙	๓.๒	๒	๑๓๖	๖.๐	๑	๓๖๖	๕.๕	๒	๕๑๔	๕.๖	๒	๖๓๓	๕.๒
รวม	๓๓	๙๒๙	๑๐๐.๐	๓๕	๘๖๘	๑๐๐.๐	๓๕	๓๓๘	๑๐๐.๐	๓๘	๒๘๓๗	๑๐๐.๐	๕๕	๒๒๓๗	๑๐๐.๐	๕๑	๙๒๓	๑๐๐.๐

รายการนี้รวมค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมโครงการท้องถิ่นและการตกลงที่ต่อเนื่องกัน (เลขานุการ การขนส่ง การฝึกอบรม เป็นต้น)

(๑) "Technical Co-operation: New Prospects and Dimensions" (Report of the Director-General, International Labour Conference: 63rd Session, ILO, 1977), p. 31

นอกจากวิธีดำเนินงาน ๒ ประการที่กล่าวมาแล้ว องค์การแรงงานระหว่างประเทศ
ยังได้ทำการวิจัย ศึกษา และจัดทำเอกสารสำหรับการประชุม และเผยแพร่โดยมีสถาบันที่
เกี่ยวข้อง ๒ แห่ง คือ สถาบันการศึกษาแรงงานระหว่างประเทศที่เจนีวา และศูนย์กลาง
ระหว่างประเทศเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการและการฝึกอาชีพที่ตุริน ประเทศอิตาลี

ขอบเขตของการปฏิบัติงาน

สาขาที่สำคัญของการปฏิบัติงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) ได้แก่

— ปรับปรุงสภาพการทำงานและความเป็นอยู่ วิธีการปฏิบัติ เพื่อให้การทำงาน
มีมนุษยธรรม และยกมาตรฐานการครองชีพในสาขาต่อไปนี้คือ สภาพโดยทั่วไปในการทำงาน
อนามัยและความปลอดภัยของแรงงาน การประกันสังคม ผู้หญิงกับการทำงาน เยาวชน ผู้ทำงาน
ในเรือ และผู้ที่ทำงานใช้แรงงานน้อย

— พัฒนาศักยภาพคนมนุษย์ เนื่องจากการฝึกและการใช้ทรัพยากร เหล่านี้เป็นกุญแจ
สำคัญที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางสังคมและการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จึงได้ดำเนินการในเรื่อง
เหล่านี้คือ การฝึกอาชีพ การฝึกการจัดการและการผลิต อุตสาหกรรมย่อย การวางแผนกำลังคน
และการฟื้นฟูอาชีพ

— การพัฒนาสถาบันทางสังคมทางด้านการบริหารและกฎหมายแรงงานสัมพันธ์
การศึกษาของแรงงานและสหกรณ์

— ส่งเสริมการจ้างงาน โดยการจัดหางานโลก และการวิจัยเกี่ยวกับการจ้างงาน

คณะกรรมการที่ปรึกษาเอเชีย (The Asian Advisory Committee)

คณะกรรมการที่ปรึกษาเอเชียจัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. ๒๔๙๒ คณะกรรมการนี้จะจัดประชุม
เพื่ออภิปรายปัญหาเกี่ยวกับกิจการของภูมิภาคเอเชีย และทำรายงานเสนอคณะประสานการตัดสินใจ
นโยบายกว้าง ๆ สำหรับภูมิภาค ทบทวนการปฏิบัติมาตรฐานระหว่างประเทศในภูมิภาค รวมทั้ง
เตรียมวาระการประชุมสำหรับที่ประชุมภูมิภาคด้วย

การดำเนินงานของคณะกรรมการนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในการปฏิบัติงานขององค์การแรงงานระหว่างประเทศในภูมิภาคนั้น ๆ

องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (๑)

รัฐบาลสมาชิกแต่ละรัฐบาล

ส่งผู้แทน ๔ คน

ฝ่ายรัฐบาล ๒ คน

ฝ่ายนายจ้าง ๑ คน

ฝ่ายลูกจ้าง ๑ คน

ปีละครั้งไปยัง

ที่ประชุมแรงงานระหว่างประเทศ
ซึ่งตรวจสอบปัญหาการค้าคนสงคัมและรับรองอนุสัญญา
และขอแนะ เพื่อ เสนอรัฐบาลต่าง ๆ
กลุ่มผู้เลือกตั้งของที่ประชุมจะเลือก

คณะประสานการ

ฝ่ายรัฐบาล ๒๔ คน

ฝ่ายนายจ้าง ๑๔ คน

ฝ่ายลูกจ้าง ๑๔ คน

ซึ่งให้คำปรึกษางานแก่

สำนักงานแรงงานระหว่างประเทศ

การวิจัย ตรวจสอบ

ความร่วมมือทางคานวิชาการ การให้ข่าวสาร

ศูนย์ระหว่างประเทศ

เพื่อความก้าวหน้าทาง

วิชาการและการฝึกอบรม

ตูริน

สถาบันระหว่างประเทศ

เพื่อการศึกษาแรงงาน

เจนีวา

(๑) ILO, International Labour Standards, 1978: 48.